Nr. 1. Kraków, 15 stycznia 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego": Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

„Dziennik Urzędowy Województwa Krakowskiego" ukazuje się w miarę napływu materjału urzędowego. Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytncyj.

Cena Nr. 1 Mp. 80·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim.

Górnictwo.

M. P. Nr. 292 poz. 350. Rozporządzenie Starostwa Górniczego w Krakowie z dn. 2 grudnia 1921 r. o zmianie § 7 rozporządzenia z dn. 10 października 1913 r. dotyczącego komisji egzaminacyjnych dla kandydatów na kierowników i dozorców ruchu kopalń oleju ziemnego.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 97 poz. 708. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 20 października 1921 r. w przedmocie taryfy osobowej i bagażowej na kolejach normalno i szeroko-torowych.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 757. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 10 grudnia 1921 r. o podwyższeniu taksy opłat na roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników Kolei państwowych.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 758. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 10 grudnia 1921 r. o podwyższeniu i zmianie taksy komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich Kolei państwowych.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 760. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 15 grudnia 1921 r. o zmianie i uzupełnieniu taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąsko-torowemi.

M. P. Nr. 290. poz. 349. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 19 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei żelaznych w sprawie rekwizycji węgla dla Polskich Kolei Państwowych.

Likwidacja Ministerstwa Aprowizacji.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 774. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie przekazania czynności Ministerstwa Aprowizacji.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 794. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie likwidacji podległych Ministrowi urzędów.

M. P. Nr. 4. (z r. 1922) poz. 3. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dn. 30 grudnia 1921 r. w sprawie rozwiązania Komitetu Likwidacyjnego Ministerstwa Aprowizacji.

Likwidacja Kraj. Urzędu Odbudowy we Lwowie.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 773. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. w sprawie zezwolenia na zbycie lub zamianę nieruchomości, należących do masy likwidacyjnej Kraj. Urzędu Odbudowy w likwidacji we Lwowie.

Likwidacja Wydziału Kraj. b. Galicji.

Dz. Ust. Nr. 101 poz. 725. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 października 1921 r. o czasowem przekazaniu Ministrowi W. R. i O. P. niektórych uprawnień Wydziału Krajowego b. Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem.

Obsadzanie wolnych posad.

Dz. Ust. Nr. 96. poz. 707. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 22 listopada 1921 r. o obsadzeniu wolnych miejsc pracy w zakładach samorządowych oraz prywatnych, subwencjonowanych i koncesjonowanych przez Państwo.

Opłaty za rozpatrzenie film.

Dz. Ust. Nr. 101. poz. 732. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 10 grudnia 1921 r. w sprawie opłat za rozpatrzenie film kinematograficznych.

Poczty i telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 751. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany § 4. rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 9 sierpnia 1921 r. o utworzeniu Państwowego Komitetu Radjotechnicznego.

Dz. Ust. Nr. 106 poz. 778. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 26 października 1921 r. w przedmiocie wprowadzenia płatnych blankietów telegraficznych nadawczych.

M. P. Nr. 294. poz. 351. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 30 listopada 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dn. 19 listopada 1920 r. o doręczaniu przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych odbiorcom do domu.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 759. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 10 grudnia 1921 r. o wykonywaniu w nocy oraz w niedzielę i dni świąteczne robót, poprzedzających produkcję w piekarstwie.

Dz. Ust. Nr. 107 poz. 784. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1921 r. w uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 25 listopada 1919 r. o stałej pensji dla weteranów 1831 i 1863 r.

Przemysł i handel.

Dz. Ust. Nr. 101. poz. 733. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 3 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmian wysokości opłat za czynności urzędów miar na obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 742. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu wszystkich spraw, związanych z marynarką handlową.

Dz. Ust. Nr. 103 poz. 744. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 8 listopada 1921 r. w sprawie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych używanych na lądzie.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 746. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 2 grudnia 1921 r. o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 747. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 772. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczajnych pełnomoćnictw do uregulowania spraw opałowych.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 786. Ustawa z dn. 6 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 2 ustawy z dn. 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 790. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 9 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 797. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1921 r. w sprawie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

M. P. Nr. 284. poz. 346. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 24 listopada 1921 r. w przedmiocie instrukcji dla Komisji rozjemczych i Komisji rzeczoznawców dla załatwiania spraw, dotyczących cen za energię elektryczną.

M. P. Nr. 1. (z r. 1922.) poz. 2. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 30 grudnia 1921 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 10 września 1921 r. r. o utworzeniu Komitetu węglowego.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 753. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 12 grudnia 1921 r. w sprawie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanii gorzelniczej 1921/22 r.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 761. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 102. poz. 735. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia okresu organizacji sądownictwa.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 740. Ustawa z dn. 6 grudnia 1921 r. o dostarczaniu lokalów dla sądów pokoju.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 770. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. zmieniająca przepisy tymczasowe o kosztach sądowych.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 96. poz. 705. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 października 1921 r. w sprawie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Dz. Ust. Nr. 97. poz. 709. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 listopada 1921 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia wykonawczego z dn. 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z 30 maja 1921 r. w sprawie ujednostajnienia opodatkowania drożdży na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. Ust. Nr. 97. poz. 710. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 21 listopada 1921 r. o uzupełnieniu postanowień rozporządzenia o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Dz. Ust. Nr. 100. poz. 717. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 17 listopada 1921 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od oleju skalnego na obszarze Rzeczypospolitej.

Dz. Ust. Nr. 100. poz, 718. Rozporządzenie Rady Ministów z 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Dz. Ust. Nr. 101. poz. 726. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28 października 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

Dz. Ust. Nr. 101. poz. 728. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 31 października 1921 r. w sprawie poboru na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego.

Dz. Ust. Nr. 101. poz 729. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 30 listopada 1921 r. o podwyższeniu dopłaty (agio) do cła.

Dz. Ust. Nr. 101 poz. 730. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ulgi celnej dla masła i sera.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 741. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej.

Dz. Ust. Nr. 103. poz. 745. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 listopada 1921 r. w przedmiocie zastosowania postanowień o państwowym podatku dochodowym do osób prawnych.

Dz. Ust. Nr. 104 poz. 748. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921. r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 749. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dn. 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie uchwał sejmowych powodujących wydatki ze Skarbu Panstwa.

Dz. Ust. Nr. 104. poz. 754. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1921 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzeń z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy.

Dz. Ust. Nr. 105. poz. 764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 767. Ustawa z dn. 2 grudnia 1921 r. o umowach nabycia nieruchomości, sporządzonych na imię osób podstawionych, oraz o wykupie majątków, sprzedanych z powodu ograniczeń narodowości polskiej.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 768. Ustawa z dn. 14 grudnia 1921 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do zaciągnięcia w Polskim Banku Krajowym pożyczki w kwocie 1.000,000.000 Mk. p. celem podwyższenia kapitału zakładowego tegoż Banku.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 769. Ustawa z dn. 14 grudnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia gwarancji Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej za dopełnienie przez Polski Bank Krajowy zobowiązań, wypływających z wydania obligacji komunalnych, obligacji kolejowych i z tytułu wkładek oszczędności.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 771. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 779. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15 grudnia 1921 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 10 maja 1920 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie poza urzędowym.

Dz. Ust. Nr. 106. poz. 780. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzeń Rady Ministrów o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Dz. Ust. Nr. 107. poz. 783. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej.

Dz. Ust. Nr. 107. poz. 785. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 12 grudnia 1921 r. celem wykonania ustawy z dn. 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 793. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia ulgi celnej dla masła i sera.

Dz. Ust. Nr. 108. poz. 795. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 29 grudnia 1921 r. w sprawie ograniczenia obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. Ust. Nr. 108 poz. 796. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. z dnia 1 grudnia 1921 r. w sprawie zmian w klasyfikacji miejscowości odnośnie do wysokości opłat od patentów akcyzowych.

M. P. Nr. 290. poz. 350. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dn. 15 grudnia 1921 r. w sprawie wypuszczenia nowych i wycofania z obiegu starych znaczków stemplowych.

Dz. Ust. Nr. 1. (z r. 1922). poz. 1. Ustawa z dn. 16 grudnia 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 4. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 102. poz. 739. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 9 grudnia 1921 r. o taksie aptekarskiej oraz o wydawaniu środków leczniczych.

Dz. Ust. Nr. 105. poz. 762. Ustawa z dn. 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Dz. Ust. Nr. 105. poz. 763. Ustawa z dn. 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb lekarskich.

M. P. Nr. 1 (z r. 1922). poz. 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie statutu organizacyjnego Państwowego Zakładu badania surowic.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

L. B. C. 2915. Warszawa, dn. 30 listopada 1921.

Odebranie debitu „Morgenzeitung“.

Do Pana Wojewody w Krakowie.

Wobec tego, że czasopismo „Morgenzeitung“, wychodzące w Morawskiej Ostrawie, zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 263 K. K., rozsiewając świadomie fałszywe wiadomości o Rzeczypospolitej, mogące wywołać niepokój publiczny, — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 186) oraz § 7 a Ustawy z dn. 5 maja 1869 r. (Nr. 66 p. p.) odebrało debit pocztowy wspomnianemu czasopismu.

Za Ministra:
St. Urbanowicz w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. 4735/2/pr. Kraków, dn. 10 grudnia 1921.

Wszystkim Panom Kierownikom Starostw Województwa Krakowskiego oraz Panu Dyrektorowi Policji w Krakowie

do wiadomości, wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń, celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego czasopisma.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 4731/2/pr. Kraków, dn. 10 grudnia 1921.

Odebranie debitu pocztowego broszurze p. t.: „Roman Wełykyj“.

Do
Wszystkich Panów Kierowników Starostw w Województwie Krakowskiem oraz Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ponieważ książka Wasyla Paczowskiego, wydana w Wiedniu p. t.: „Roman Wełykyj“, zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 129 ros. K. K., przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Tymczasowych przepisów prasowych z dn. 7 czerwca 1919 r. (Dz. pr. Nr. 14 poz. 186) reskryptem z dn. 30 listopada 1921, Nr. B. C. 3159/7 obłożyło aresztem wspomnianą książkę.

O tem zawiadamia się P. T. z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianej broszury. Przytrzymane egzemplarze przedłożyć należy tutejszemu Województwu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

L. B. C. 2754. Warszawa, dn. 19 grudnia 1921.

Odebranie debitu czasopismu „Soborna Ukraina“.

Do Pana Wojewody w Krakowie.

Ponieważ czasopismo „Soborna Ukraina“ zawiera artykuły, których treść zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 263 i 129 K. K., Ministerstwo Spraw Wewnetrznych na podstawie art. 33 Tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 186) oraz § 7 a

ustawy z dn. 5 maja 1869 r. odebrało debit pocztowy wymienionemu czasopismu.

Za Ministra:
St. Urbanowicz w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. 5720/2/pr. Kraków, dn. 3 stycznia 1922.

Wszystkim Panom Kierownikom Starostw Województwa Krakowskiego oraz Panu Dyrektorowi Policji w Krakowie

do wiadomości i wydania odpowiednich zarządzeń.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L.. 327/2/pr. Kraków, dn. 10 stycznia 1922.

W sprawie podwyższenia opłat za paszporty zagraniczne i wizy:

Do
Wszystkich PP. Kierowników Starostw Województwa Krakowskiego oraz do P. Dyrektora Policji w Krakowie.

Rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 25 listopada 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za paszporty zagraniczne, ogłoszonem w „Monitorze Polskim“ z dn. 2 grudnia 1921 r. Nr. 275 poz. 337 ustalono następujące opłaty za paszporty i wizy paszportowe:

a) Opłata za paszport zagraniczny (pobierana niezależnie od opłat przewidzianych w ustawach stemplowych) wynosi 6.000 Mk.

b) Opłata za wizę przewidzianą w § 1 i 5 ust. 2, tudzież § 8 i 9 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 5 marca 1921 r. („Monitor Polski“ z dn. 30 marca 1921 r. Nr. 72 poz. 112) wynosi 2.000 Mk.

O tem zawiadamiam P. T. celem ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

II. Wydział administracyjny.

Okólnik.

L. II $\frac{3064}{1430}$ ex 1921. Kraków, dn. 31 grudnia 1921.

Utrzymanie w całości aktów i ksiąg metrykalnych.

Do
Wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego.

Polecam Starostwu donieść natychmiast, czy w tamtejszym powiecie zaszedł wypadek zniszczenia aktów i ksiąg metrykalnych z powodu wypadków wojennych, a w danym razie, ile ksiąg uległo zniszczeniu, w której parafji, rzym.-kat. względnie gr.-kat., względnie w którym izraelickim Urzędzie metrykalnym, oraz czy dokonane już zostało sporządzenie nowych aktów stanu cywilnego w miejce zniszczonych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. A. O. 3332. Okólnik Nr. 130.

Warszawa, dn. 28 listopada 1921.

W sprawie przedłużenia terminu składania zgłoszeń o zwrot mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Do Wszystkich PP. Wojewodów.

W najbliższych dniach ukaże się w „Monitorze Polskim“ rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dn. 23 listopada 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przedłużenia terminu rejestracji wywiezionego do Rosji lub Ukrainy mienia.

W rozporządzeniu tem przedłuża się do dnia 1 lutego 1922 r. termin składania deklaracji, wyznaczony w § 10 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 12 sierpnia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie rejestracji wywiezionego do Rosji lub Ukrainy mienia („Monitor Polski“ Nr. 202 z dnia 6 września 1921 r. poz. 268).

O powyższem zechce Pan Wojewoda bezzwłocznie (możliwie przed 1 grudnia b. r.) zawiadomić podległe mu władze, współdziałając na podstawie zacytowanego rozporządzenia z dn. 12 sierpnia 1921 r. w rejestracji wywiezionego do Rosji lub Ukrainy mienia.

Zauważywszy, że dotychczasowe wyniki rejestracji nie odpowiadają ani zasadniczemu założeniu sprawy, posiadającej tak doniosłe znaczenie ekonomiczne i kulturalne, ani też poczynionym w tej mierze zarządzeniom, które miały na celu jak najszersze ułatwienie osobom poszkodowanym przez ewakuację wyzyskania przysługujących im praw, mając wreszcie na względzie krótki termin, wyznaczony w Traktacie Ryskim (art. XV, punkt 8) dla zgłoszenia żądań reewakuacyjnych — zechcą PP. Wojewodowie zwrócić specjalną uwagę na to, by podległe im władze dołożyły wszelkich starań ku należytemu wywiązaniu się z obowiązków, włożonych na nie wspomnianem rozporządzeniem z dnia 12 sierpnia 1921 r.

Minister:
w z. *Dunikowski* w r.

Ministerstwo Sztuki i Kultury. *Odpis.*

Warszawa, dn. 30 listopada 1921.

Nr. 16.821/I.

Do
Oddziału Sztuki i Kultury Województwa Krakowskiego
w Krakowie.

W związku z rozporządzeniem Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dn. 12 sierpnia b. r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie rejestracji mienia, wywiezionego do Rosyi lub Ukrainy, — Ministerstwo zwraca się do Oddziału Sztuki i Kultury o zorganizowanie i przeprowadzenie rejestracji ewakuowanego mienia w myśl przepisów, zawartych w załączonym egzemplarzu broszury: „Zbiór przepisów, dotyczących wykonania art. XI i XV, oraz działu 17 załącznika Nr. 4 Traktatu Ryskiego w sprawie zwrotu mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy".

Nadmienia się, że niezbędna ilość egzemplarzy powyższej broszury, oraz formularzy deklaracji Nr. 4 (dla archiwów i mienia kulturalnego) została rozesłana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Województwom oraz Starostwom, w tych też urzędach Oddziały Sztuki i Kultury będą mogły zaopatrzyć się w potrzebną ilość druków dla udzielania ich po cenie na drukach uwidocznionej zgłaszającym się z rejestracją mienia kulturalnego.

Formularze winny być sporządzane w dwóch egzemplarzach. W razie mogących się nasunąć wątpliwości po informacje i wyjaśnienia należy zwracać się do Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Dział archiwalno-zabytkowy, Warszawa, plac Małachowskiego.

Za Kierownika Ministerstwa:
J. Wojciechowski w. r.
Naczelnik Wydziału.

Odpis.

L. $\frac{14.256/II}{2080}$ ex 1921. Kraków, dn. 31 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom Województwa Krakowskiego,
oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Deklaracje, tyczące się archiwów, oraz mienia kulturalnego (w dwóch egzemplarzach) przedkładane być mogą także Oddziałowi II/5 Sztuki i Kultury w tutejszem Województwie, zaś deklaracje, tyczące się mienia przemysłowego, handlowego i warsztatów rzemieślniczych, przesłane być mogą także do Wydziału VI przemysłowego Województwa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. AW. 2082.

Warszawa, dn. 1 grudnia 1921.

Podział Państwa Polskiego
na nowe P. K. U.

Do wszystkich PP. Wojewodów oraz P. Komisarza
Rządu na m. st. Warszawę.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że do niektórych wojewódzkich urzędów D. O. K. przesłały zaprojektowany przez M. S. Wojsk. podział terytorjalny na P. K. U. z prośbą o zarządzenie podania tego podziału do powszechnej wiadomości. Wobec powyższego zawiadamia się, że projekt rozporządzenia Min. Spr. Wojsk. w przedmiocie podziału Państwa na P. K. U. zostanie w najbliższych dniach zgodnie z art. 24 Tymcz. ust. o powsz. obow. słuź. wojsk. (Dz. P. Nr. 13 [trzynasty] poz. 28/1918) przedłożony Radzie Ministrów do decyzji i dopiero po zaaprobowaniu go przez Radę Ministrów i ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw będzie można przystąpić do dalszego ogłoszenia go w Dziennikach Wojewódzkich i w drodze obwieszczeń.

Prócz tego formalnego wymogu p r z e c i w ogłoszeniu rzeczonego podziału na P. K. U. już w chwili obecnej przemawia i ta okoliczność, że posiadane przez D. O. K. daty odnośnie do tego podziału, uległy w międzyczasie licznym zmianom, czyniącym pierwotny projekt już nieaktualnym.

Za Ministra:
Lenc w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. $\frac{14.369/II}{2808}$ ex 1921. Kraków, dnia 31 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

do wiadomości i stosownego zarządzenia co do cofnięcia przesłanych tam bezpośrednio przez Dowództwo Okręgu korpuśnego w Krakowie obwieszczeń z daty 15 listopada 1921 r. o podziale Państwa na nowe Okręgi Powiatowych Komend Uzupełnień.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wojskowych. Warszawa, 14 listopada 1921.
Departament X.
L. 1087/Taj.

Pieczątki i stemple dla P. K. U.

W związku z reorganizacją D. O. G. i P. K. U. dla uniknięcia różnorodności pieczęci i stempli nagłówkowych urzędów poborowych wskazuję następujące zasady, których należy przestrzegać przy obstalowywaniu nowych względnie zmianie dotychczasowych pieczęci i stempli:

1) nazwy i numery pułków nie powinny być umieszczone na nowych, a winny być usunięte ze starych pieczęci i stempli;

2) dla P. K. U., obejmujących tylko miasto, tekst pieczęci i stempli winien mieć brzmienie:

„Powiatowa Komenda Uzupełnień Warszawa—Miasto“ (lub Łódź—Miasto, Kraków—Miasto, Lwów—Miasto);

3) dla P. K. U., obejmujących miasto i powiat, tekst ma mieć brzmienie, jak naprzykład:

„Powiatowa Komenda Uzupełnień w Lublinie“ (lub Bielsku i t. p.);

4) dla P. K. U., obejmujących tylko powiat, treść pieczęci i stempli ma mieć brzmienie, jak naprzykład:

„Powiatowa Komenda Uzupełnień Warszawa—Powiat“;

5) na pieczęciach i stemplach dla dyspozycyjnych P. K. U. nie należy umieszczać nazwy „dyspozycyjna“;

6) Pieczęcie okrągłe należy wykonać ściśle według wzoru Nr. 3 Ustawy Sejmowej z dn. 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 69 z dn. 28 sierpnia 1919 r.) na stemplach podłużnych (nagłówkowych) nie może być umieszczane wyobrażenie godła państwowego, t. j. orła.

Pieczęcie i stemple dla P. K. U. w myśl wyżej podanych wskazówek D. O. K. obstalują we własnym zakresie, stosując jak najdalej idące względy oszczędnościowe.

Zasada: Rozk. M. S. Wojsk. Oddział I Szt. Gen. L. 3286/org. z dnia 18 października.

Szef Departamentu
Hubischta m. p.
Generał-PPorucznik.

Za zgodność:
Szef Wydziału Poborowego
w. z. *Tarczyński*, Pułkownik.

Otrzymują:
Wszystkie D. O. K.,
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,
Oddział I Szt. Gen. (Wydz. Org. Mob. i O. do B.),
Wszystkie Dep. M. S. Wojsk.,
Pozostałe Oddz. Szt. Gen.,
Pozostałe Ministerstwa,
Dowództwo Żandarmerji,
O. K. T. W.,
Misja francuska.

L. $\frac{15397}{3004}$ ex 1921. Kraków, dnia 6 stycznia 1922 r.

Wszystkim Starostwom
i Magistratowi miasta Krakowa

udziela się do wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z 5 grudnia 1921 r. S. A. W. 2017.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

L. $\frac{11714/III}{2256}$ ex 1921. Kraków, dnia 2 grudnia 1921.

Pouczenie Urzędów podatkowych w sprawie zarachowywania kwot ściągniętych z poborów funkcjonarjuszy państwowych.

Okólnik.

Do
Wszystkich Urzędów podatkowych oraz Filjalnej Kasy Krajowej w Krakowie.

Przy cenzurze dzienników depozytów politycznych (Województwa) za wrzesień 1921 zauważył tut. Oddział rachunkowy, że:

1) Niektóre Urzędy podatkowe nie stosują się ściśle do okólnika b. Namiestnictwa z 18 grudnia 1916 L: VI $\frac{215.388}{5992}$ i zarachowują końcowe sumy z poddzienników kondyktów wprost do dziennika sum obrotowych a nie do dziennika przychodu względnie rozchodu depozytów politycznych.

2) W poddziennikach kondyktów zarachowują Urzędy podatkowe kwoty ściągnięte z poborów funkcyonarjuszy państwowych, płatnych z funduszów niepodlegających zarządowi Urzędu wojewódzkiego, (jak n. p. profesorów gimnazjalnych) a nadto kwoty, ściągnięte z poborów funkcjonarjuszy urzędów podległych Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych (która zarządziła w swoim czasie prowadzenie specjalnych dzienników depozytów dla swego resortu) pomimo, że do poddzienników kondyktów, przedkładanych tutejszemu Oddziałowi rachunkowemu, zarachowywać należy wyłącznie kwoty, ściągnięte z poborów funkcjonarjuszy płatnych z funduszów pozostających pod zarządem tut. Województwa.

Wobec tego wzywa się Urząd podatkowy (Filjalną Kasę Krajową) aby ściśle stosował (a) się do okólnika na wstępie podanego, a co do sposobu zarachowania rat kondyktowych i premji asekuracyjnych potrącanych z poborów służbowych funkcjonarjuszy podległych Kuratorjum okręgu szkolnego w Krakowie i Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie odniosły się wprost do tych Władz asygnujących po odnośne wskazówki.

W końcu wzywa się Urząd podatkowy (Filjalną Kasę Krajową), aby 1) prowadziły dzienniki depozytów politycznych tak co do przychodu jak i rozchodu na oddzielnych osobno na ten cel przeznaczonych drukach, 2) wykazy biernych należytości sporządzano wedle stanu z dnia 31-go grudnia każdego roku i przedkładano z dziennikami depozytów politycznych za styczeń roku następnego.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. Pr. B. 5359. Okólnik Nr. 147.

Warszawa, dn. 21 grudnia 1921.

Przedkładanie odpisów zawieranych umów Izbom Kontroli Państwa.

Do
Wszystkich PP. Wojewodów, oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zgodnie z art. 6. Ustawy o Kontroli Państwowej z dnia 3. czerwca r. b. (Dz. Ust. Nr. 51. poz. 314) do zadań kontroli faktycznej gospodarki i administracji państwowej należy między innemi i badanie umów, oraz wszelkich zobowiązań.

W myśl uchwały Zjazdu Prezesów Izb Okręgowych Kontroli Państwowej, jaki odbył się w dniach 25. października, 7. listopada r. b., poleca się, by Urzędy podległe Panu Wojewodzie (P. Komisarzowi Rządu) nadsyłały do Najwyższej Izby, względnie Izbom Okręgowym Kontroli Państwowej, odpisy wszelkich umów, bądź zawartych na termin dłuższy niż pół roku niezwłocznie po zawarciu tych umów, a niezależnie od tego o nadsyłanie w pierwszych dniach każdego miesiąca wykazu wszystkich w ciągu ubiegłego miesiąca zawartych umów.

W wykazie miesięcznym należy zaznaczyć, które z tych umów były już do Kontroli w odpisach przesłane i wyszczególnić:

a) datę zawarcia umowy,
b) firmę, z którą umowa zawarta,
c) przedmiot dostawy,
d) ilość przedmiotów,
e) cena w walucie pol., czy też zagranicznej,
f) wysokość wypłaconej zaliczki,
g) termin trwania umowy,
h) uwagi.

Za Ministra:
Dunikowski w. r.
Podsekretarz Stanu.

JC.
bądź opiewających na sumę od 10 miljonów wzwyż.

L. $\frac{19265/III}{3554.}$ ex1921. Kraków, dnia 31 grudnia 1921.

Do
wszystkich PP. Naczelników Wydziałów Województwa, Starostów okręgu wojewódzkiego krakowskiego, Dyrekcji Policji i Dyrekcji Robót publicznych w Krakowie,

do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{14606/III}{2740}$ ex1921. Kraków, dnia 10. stycznia 1922.

Spis urzędów pocztowych telegr. i telefonów.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa krakowskiego.

Staraniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów wyszedł z druku pierwszy spis urzędów pocztowych, telegr. i telefon. istniejących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Spis ten zawiera oprócz alfabetycznego zestawienia nazw urzędów i agencji pocztowych, oraz stacji kolejowych upoważnionych do wymiany telegramów prywatnych, także połączenia pocztowe, położenie geograficzne urzędów i ich przynależność administracyjną. W dodatku do spisu umieszczono podział administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej z alfabetycznym wykazem Województw i Starostw, wykaz jedno lub podobnie brzmiących nazw urzędów i agencji pocztowych, wykaz obcych nazw urzędów na obszarze byłych zaborów z podaniem obecnie obowiązujących nazw polskich.

Zamówienia przyjmuje Wydział XII Ministerstwa. Poczt i Telegrafów i okręgowa Dyrekcja poczt i telegr. Cena egzemplarza wynosi 1.500 Marek.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{11371/III}{2193}$ ex 1921. Kraków, dn. 10 stycznia 1922.

Mapa Polski.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa krakowskiego.

Instytut Wojskowo-Geograficzny wydał własnym nakładem szemat mapy I: 1.000.000 z granicami Polski i podziałem administracyjnym na Województwa i powiaty.

Szemat można otrzymywać po złożeniu zapotrzebowania, Warszawa ul. Żelazna 56. Skład Map I. W. G. Nr. telef. 37—08, po cenie 270 Mk. dla Urzędów Państwowych.

O tem zawiadamiam wszystkich PP. Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Węwnętrznych z dnia 17. listopada 1921 Nr. Pr. B. 3420.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. $\frac{13664/VII/2}{1832}$ ex 1921. Kraków, dnia 9 grudnia 1921.

W sprawie zwalczania mszycy wełnistej. Okólnik.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa Krakowskiego.

Przypomina się art. 6. rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

do ustawy z dn. 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (Dz. U. Nr. 34. poz. 197. 1920) na zasadzie którego winny Starostwa corocznie przeprowadzać rejestrację szkółek drzew owocowych w powiecie, i wyniki jej podać przed 15 marca Województwu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{18397/VII/4}{2419}$ ex 1921. Kraków, dn. 24 grudnia 1921.

Legitymacje na handel zwierzętami poza granicą powiatu miejsca zamieszkania.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa Krakowskiego i Magistratu król. stoł. m. Krakowa.

Na zjeździe kierowników władz administracyjnych powiatowych tut. okręgu odbytym w Krakowie 21 grudnia b. r. podniesiono, że skutkiem późnego rozesłania okólnika z 2 grudnia b. r. L. $\frac{12041}{1567}$ interesowane strony nie będą w możności do końca bieżącego roku wystarać się o dokumenta wymagane do otrzymania legitymacji na handel zwierzętami poza granicą powiatu miejsca zamieszkania.

Aby uniknąć zastoju w handlu i trudności aprowizacyjnych, jakie mogłyby z tego powodu wyniknąć, Województwo upoważnia Starostwo (Magistrat) legitymacje, których ważność upływa z końcem grudnia b. r. przedłużyć do końca stycznia 1922.

O tem należy bezzwłocznie jak najobszerniej zawiadomić interesowanych, wezwać ich, aby o ile zamierzają ubiegać się o nowe legitymacje co rychlej wnieśli do Starostwa (Magistratu) podania zaopatrzone w dokumenty wymagane w reskrypcie powołanym na wstępie i pouczyć, że z dniem 1 lutego 1922 wszystkie wydane dotąd legitymacje bezwarunkowo utracą swą ważność.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. *Odpis.*

Nr. 3983/0. z r. 1921.

Warszawa dnia 10 listopada 1921.

Wysyłki objektów zarazy płucnej do Wydziału Hygieny zwierząt przy Instytucie rolniczym w Bydgoszczy.

Do Pana Wojewody w Krakowie.

Wobec ciągłego szerzenia się zarazy płucnej, wyrządzającej hodowli bydła nieobliczalne straty, bliższe dociekanie istoty tej choroby pod względem biologicznym, jak również serologicznym jest nader pożądane. Zadania tego wprawdzie niełatwego lecz bardzo wdzięcznego podjął się Państwowy Instytut Rolniczy w Bydgoszczy, któremu potrzebne są w tym celu chorobowo zmienione części zwierząt zabitych lub padłych na zarazę płucną.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych prosi zatem Pana Wojewodę, aby zechciał polecić lekarzom weterynaryjnym zamieszkałym w Jego okręgu urzędowania, by w razie stwierdzenia wspomnianej zarazy — o ile tylko możliwe, przesyłali części płuc z wybitnemi zmianami chorobowemi, oraz na żądanie inne narządy ciała (krew) i t. p. do Państwowego Instytutu Rolniczego, Wydział Hygieny Zwierząt w Bydgoszczy.

Za Ministra:
Dr. Dalkiewicz. w. r.
Dyrektor Departamentu Weterynarji.

L. $\frac{10614/VII}{1369/4.}$ ex 1921. Kraków, dn. 27 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom w Województwie krakowskiem i Magistratowi król. stot. miasta Krakowa

w dalszym ciągu okólników b. Namiestnictwa we Lwowie z 3 lutego 1895. L. 5229. 24 grudnia 1901 L. 141231. 29 czerwca i 16 października 1902 L. 75449 i 120103. 8 października 1904 L. 76886 i tutejszego reskryptu z 9 listopada 1921. L. $\frac{5780/VII}{791/4}$ do wiadomości i zastosowania się.

Przytem zauważa się, że ewentualne koszta posyłki pokrywane będą z funduszu przeznaczonego na zwalczanie epidemji.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Poleski Urząd Wojewódzki *Odpis.*

Nr. II. 2394/I. Brześć n/B. dn. 17 grudnia 1921 r.

W sprawie siana, wyjaśnienie.

Do Pana Wojewody Krakowskiego w Krakowie.

W odpowiedzi na pismo tamt. z dn. 1 grudnia b. r. Nr. 6781/792/VII/4 ex 1921. r. zawiadamiam, że w celu zapobieżenia spekujacji w handlu sianem wydałem odpowiednie zarządzenia.

Jednocześnie podaję do wiadomości, że z powodu dokonywanej likwidacji akcji siennej, wszczętej w swoim czasie przez tutejszy Urząd Wojewódzki, żadne zamówienia na siano więcej nie będą już przyjmowane.

Za Wojewodę:
Świętochowicz w. r.

L. $\frac{18203\ VII}{2441/4}$ ex 1921. Kraków, dn. 27 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego i Magistratowi król. stoł. miasta Krakowa

w dalszym ciągu reskryptu z 31. października b. r. L. $\frac{7906/VII/2}{913.}$ i 1 grudnia 1921 L. $\frac{6781/VII/4}{792.}$ ex 1921. do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. *Odpis.*

Nr. 10043/L. IV. Warszawa, dn. 13 grudnia 1921.

Dostarczanie drzewa opałowego
w okresie zimowym 1921|22.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 listopada r. b. Nr. 89. poz. 662. zostało ogłoszone Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1921/22 r. Na mocy powyższego rozporządzenia, władze administracyjne I-ej instancji po uprzedniem porozumieniu z właściwym inspektorem, względnie komisarzem ochrony lasów, dokonują zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych w ilości nie większej, niż 1 mp. z ha zadrzewionej powierzchni w lasach obciążonych serwitutami i $1^1/_2$ mp. z 1 ha w lasach wolnych od serwitutów. Zajęte drzewo wydawane będzie dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej a także niezamożnej ludności, w razie istotnej każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona bez pomocy Państwa zaspokojoną być nie może. Na powyższe cele będzie również wydawane drzewo opałowe z lasów państwowych, o przydziale jednak decydują władze administracyjne I-ej instancji (Starostwa), oczywiście po porozumieniu się z miejscowem Nadleśnictwem w sprawach dotyczących ogólnej ilości opału, która zostanie na cele powyższe przeznaczona.

Ceny przy wydawaniu drzewa na cele powyższe są określone w § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia.

Aby zaspokoić potrzeby ludności, niezaliczonej do kategorji niezamożnej, niejednokrotnie wydawałem polecenie Z. O. L. P. we Lwowie, by wyróbkę opału o ile możności zwiększył i traktował ludność jak najprzychylniej, z powodu jednak małej zamożności lasów okolicznych i olbrzymiego zapotrzebowania, Z. Okręgowy L. P. we Lwowie nie jest w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb i uratować ciężką sytuację może jedynie zwiększenie dowozu węgla, bądź torfu.

Za Ministra:
Dyrektor Sekcji *J. Miklaszewski* w. r.

L. $\frac{17106/VII/1}{2334.}$ ex 1921. Kraków, dn. 7 stycznia 1922.

Wszystkim Starostwom i Okręgowym Inspekcjom
Leśnym Okręgu Województwa Krakowskiego.

udzielam do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Okólnik Nr. 379.
Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3. grudnia 1921.

Do
PP. Wojewodów, Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego

w przedmiocie

rozciągnięcia ściślejszego nadzoru nad sumiennem wykonywaniem i dokładnem stosowaniem ustaw i przepisów o ochronie lasów prywatnych.

Ze wszystkich stron Państwa dochodzą wiadomości, że eksploatacja lasów prywatnych w wielu majątkach przybrała formy dewastacji, która niejednokrotnie uchodzi uwagi władzy państwowej, co świadczy o braku opieki i nadzoru w tym kierunku ze strony urzędów ochrony lasów, względnie inspekcji leśnych, powołanych do pilnego czuwania nad ścisłem i stanowczem przestrzeganiem ustaw i przepisów o ochronie lasów.

Szczególnie powszechne są skargi na lekceważenie i zaniedbywanie prawidłowego zagospodarowania lasów, a nawet doszczętne ich niszczenie, zwłaszcza na obszarze województw kresowych, gdzie właściciele lasów, nie uzyskawszy nawet zezwoleń właściwych urzędów ochrony lasów, lub powołując się na nieistniejące orzeczenie b. rosyjskich Komitetów ochrony lasów, szukają kupców, pertraktują, a nawet zawierają umowy o sprzedaż często bardzo znacznych obszarów leśnych w celu całkowitego ich wyrębu, nie gwarantując niczem, nawet istnieniem zatwierdzonego planu gospodarczego, ponownego zalesienia tych obszarów.

Także częste są doniesienia i skargi na dewastację lasów górskich, gdzie leżą źródła naszych wód i skąd biorą początek potoki, powodujące wskutek nieoględnego wycinania lasów, zwłaszcza na stromych zboczach, skałach i nad brzegami rzek, klęski powodziowe i szkodliwe zasypywanie kamieniami, szutrem i namułem dna rzek, łąk i pól w dolinach.

Lasy w górzystych okolicach kraju, ze względu na ich znaczenie, oraz interes ogólno-państwowy i społeczny, wymagają rozciągnięcia ściślejszego nad niemi przez pp. Wojewodów nadzoru, inspecja leśna winna zwrócić specjalną uwagę na potrzebę stanowczego zapobiegania dalszej dewastacji i nieprawidłowemu zagospodarowaniu lasów w górach i na podgórzu.

Podobnie czujną uwagę zwrócić należy na dokonywanie przez właścicieli lasów zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych przestrzeni leśnych, które na mocy § 3 ustawy Lasowej z dnia 3. grudnia 1852 r. (Dz. U. P. Nr. 250) winny być ponownie prawidłowo zadrzewione w ter-

minie ustalonym w planie gospodarczym, lub wyznaczonym przez prawomocne orzeczenie Starostwa.

Ścisłego wreszcie nadzoru wymaga karczowanie lasów w celu trwałej ich zamiany na grunty orne, łąki lub pastwiska, dokonywane przez wielu właścicieli bez przepisanego z § 2 ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. U. P. Nr. 250) zezwolenia właściwej władzy administracyjnej.

Takiemu samowolnemu karczowaniu lasów należy bezwzględnie kres położyć, szczególniej w wypadkach karczowania lasów na gruntach bezwzględnie leśnych, które nie nadają się do uprawy płodów rolnych, lub dla innych celów rolniczych, czy to z powodu swej złej jakości, czy to z położenia, czy też ze względu na ukształtowanie swej powierzchni.

Wzywam przeto p. Kierowników Starostw i Okręgowych Inspekcji leśnych, by zechcieli:

1) ściśle czuwać nad prowadzeniem gospodarstwa w lasach swego województwa, a w razie dostrzeżenia jakichkolwiek wykroczeń, nieprawidłowości lub uchybień przeciwko przepisom o ochronie lasów, lub prawnie zatwierdzonym planom gospodarczym, bezzwłocznie z wszelką stanowczością wkraczać i przez ściśle stosowanie postanowień ustawy leśnej kłaść tamę ewentualnemu zniszczeniu lub złemu obchodzeniu się z lasem, zmierzając do jaknajszybszego przywrócenia zagrożonych przestrzeni leśnych do stanu zgodnego z ustawą i prawidłami racjonalnej gospodarki leśnej;
2) z całą energją i stanowczością zapobiegać coraz bardziej mnożącym się wypadkom samowolnego karczowania lasów, a w razie dostrzeżenia takich karczunków wdrażać niezwłoczne postępowanie, przepisane obowiązującemi ustawami o ochronie lasów;
3) przy udzielaniu pozwoleń na karczowanie lasów postępować z jaknajwiększą oględnością i zgodnie z zasadami, wskazanemi w art. 2. Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. U. P. Nr. 250), oraz w rozporządzeniach i okólnikach na jej podstawie wydanych, w razie powoływania się właścicieli lasów prywatnych na udzielone im przez władze zezwolenia na zamianę gruntów z pod lasów na inny rodzaj użytków, sprawy te skrupulatnie badać, żądając przedewszystkiem przedstawienia sobie wszystkich dokumentów w oryginałach lub należycie zaświadczonych odpisach, nie uwzględniając tłomaczeń, że ten lub inny dokument zaginął i szczególniejszą zwracając uwagę na to, czy takie pozwolenie ze względu na dobro ogółu o obecne stosunki lesistości uznane i udzielone być może;
4) dopilnować należycie obowiązku zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych obszarów leśnych, prowadząc jaknajściślejszą kontrolę nad przeprowadzeniem nakazanych ustawą zalesień, przekonywując się pilnie o ich postępie, przynaglając opieszałych właścicieli lasów i wogóle wydając wszelkie stosowne zarządzenia w celu wykonania tych zalesień w terminie ustawą przepisanym;
5) przeciwko winnym przekroczeń ustaw i przepisów o ochronie lasów postępować z całą surowością, na jaką pozwalają przepisy prawne;
6) wreszcie osobiście i z całym naciskiem wpływać na szybkie, dokładne i sprawne załatwianie spraw ochrony lasów, zwłaszcza dotyczących nieprawnego wyrębu i nieprawnego użytkowania lasów, gdyż jedynie przez niezwłoczne wydanie orzeczeń i zarządzeń potrzebnych dla ochrony lasów, mogą Województwa zapobiedz temu, czegoby w razie opóźnienia lub upływu dłuższego czasu najsurowsze postępowanie karne oraz wydane zarządzenia gospodarczo-leśne naprawić nie zdołały.

Szczególnie w tym ostatnim kierunku należy dołożyć wszelkich starań, aby orzeczenia i zarządzenia w sprawach ochrony lasów były wydane z potrzebnym pośpiechem, oraz wykonywane z należytą ścisłością — i sprawnością.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1921 r.

Dyrektor Departamentu Leśnictwa	Minister rolnictwa i dóbr państwowych
J. Miklaszewski	*J. Raczyński.*

L. $\frac{15853/VII/3.}{2149.}$ Kraków, dn. 11 stycznia 1922 r.

Wszystkim Starostwom w Województwie, Okręgowej Inspekcji leśnej w Krakowie, Tarnowie, Nowym Sączu, Jaśle, Wadowicach

przesyła się do wiadomości i ścisłego postąpienia po myśli okólnika Nr. 379.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{431/VII/1}{66}$ Kraków, dnia 11 stycznia 1922.

Wykonywanie ustawy łowieckiej i policja łowiecka.

Okólnik

do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Przy załatwianiu spraw łowieckich w Starostwach nie zawsze stosowane są ściśle obowiązujące przepisy, pomimo, że już zwrócono Starostwom na to uwagę okólnikiem Namiestnictwa z 14 kwietnia 1921 L. $\frac{38736/XVI\ a}{852}$

Poleca się przeto Starostwom, aby ściśle stosowały się do przepisów obowiązującej ustawy łowieckiej i wskazówek udzielonych powołanym okólnikiem.

Zarazem Województwo oznajmia, że przed przyjęciem do zatwierdzającej wiadomości kontraktu dzierżawy (umowy o dzierżawę), prawa polowania zawartego przez Wydział spółki łowieckiej z dzierżawcą, należy brać pod rozwagę przedewszystkiem czy dzierżawca ma ustawowe warunki do wydzierżawienia prawa polowania stosownie do postanowień § 29 ustęp 3 i 4 i § 84 ust. łow. oraz czy sam kontrakt (umowa) nie zawiera postanowień sprzecznych z przepisami ustawy, gdyż w tych wypadkach należy zawarty kontrakt dzierżawy (umowy) uchylić z powołaniem się na ustawowe powody.

Dalej wskutek memorjału Małop. Towarzystwa Łowieckiego we Lwowie zawierającego między innemi zażalenie, że przepisy o ochronie zwierzyny nie są należycie przestrzegane i że bierność organów Władzy do tego powołanej jest również jednym z powodów wyniszczenia zwierzostanu na terenie Małopolski, zwraca się uwagę Starostwom (Magistratowi) na okólnik Namiestnictwa z 30 kwietnia 1921 L. $\frac{48579/XVI\ a}{1070}$ i poleca wydać bezzwłocznie ponowne stosowne zarządzenia co do nadzoru polowania i ochrony zwierzyny łownej w okręgach polowania tak samoistnych jak i spółek łowieckich.

Przy tej sposobności należy dzierżawcom prawa polowania w okręgach Spółek łowieckich zwrócić uwagę, że w razie niestosowania się przez nich do postanowień §§ 40 i 49 ust. łowiec. Starostwo będzie zmuszone postąpić w myśl postanowień § 29 ust. łowiec. i uznać dzierżawę za rozwiązaną.

Również zwraca się uwagę Starostwom (Magistratowi), że z powodu wysokich cen za zwierzynę łowną wzmogła się kradzież zwierzyny (kłusownictwo), a wskutek tego i przepisy co do czasu ochronnego nie są ściśle przestrzegane.

Poleca się przeto Starostwom (Magistratowi), aby Posterunkom Policji Państwowej, Magistratom i Zwierzchnościom gminnym zwróciły uwagę na postanowienia §§ 58 i 59 ust, łowiec. z wezwaniem czuwania nad tem, aby były ściśle przestrzegane przez uprawnionych do wykonywania prawa polowania lub ich pełnomocników, tudzież przez sprzedających zwierzynę i restauratorów.

Posterunkom Policji Państwowej należy nadto wydać pouczenie co do obowiązku Policji Państwowej czuwania po myśli § 89 ust. łowiec. nad przepisami tej ustawy i podawania wszelkich przekroczeń do wiadomości Starostwa.

W końcu poleca się Starostwom (Magistratowi) wezwać Posterunki Policji Państwowej do ścisłego przestrzegania dotyczących przepisów posiadania i noszenia broni, oraz stosownie do postanowień § 82 ust. łowiec. do ścisłej kontroli, czy osoby przydybane przy wykonywaniu polowania posiadają ważną kartę myśliwską, bez której bez wyjątku nikomu polować nie wolno.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{108/VII/4\ ex\ 1922}{35}$ Kraków, 5 stycznia 1922.

WYKAZ

panujących w Województwie krakowskiem chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań Starostw, przedłożonych od 16 do 31 grudnia 1921 r.

Choroba zaraźliwa zwierzęca	Powiat	Miejscowość
Nosacizna	Bochnia Brzesko Kraków Mielec	Gawłówek Brzozowiec-Słotwina Giebułtów Mielec
Świerzb koni	Bochnia Grybów Nowy Sącz Tarnów Żywiec	Zatoka Krużlowa wyższa Lipnica wielka Stary Sącz Klikowa Lipowa
Pryszczyca	Gorlice Myślenice Nowy Sącz Podgórze	Regetów niższy Osieczany Krynica Zdrój, Krynica wieś, Muszyna, Powroźnik, Słotwiny Piaski wielkie
Pomór świń	Bochnia	Łężkowice
Wścieklizna	Biała Gorlice Kraków miasto Nowy Targ	Kęty Stróżówka Dzielnica XIII i XIX Krościenko, Nowy Targ, Szczawnica wyższa, Zaskale

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. $\frac{19014/VIII\ 2.}{1716}$ ex 1921. Kraków, dn. 3 stycznia 1922.

W sprawie wnoszenia próśb o subwencje i zasiłki.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa Krakowskiego oraz Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

Różne organizacje i instytucje lub osoby pojedyncze wnoszą bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej prośby o subwencje, zasiłki i t. p.

Z uwagi, że Ministerstwo prośby takie przesyła Wojewódzkim Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej bądź do załatwienia w granicach przyznanego im zakresu działania, bądź celem zbadania, zaopinjowania i przedstawienia wniosku, zatem prośby takie nie powinny być wnoszone bezpośrednio do Mini-

sterstwa, lecz do Urzędu Wojewódzkiego do Wydziału Pracy i Opieki Społecznej; prośby i podania wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa powodują niepotrzebnie korespondencję i zwłokę w załatwieniu sprawy.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 20 grudnia 1921 Nr. 3292/IX należy w stosowny sposób pouczyć o tem gminy, oraz interesowane Instytucje, Zakłady i strony prywatne.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

L. $\frac{12953/IX}{6133/I}$ ex 1921. Kraków, dn. 7 grudnia 1921.

Nadanie koncesji na aptekę.

Województwo nadało prawomocnie Mrowi farmacji Adolfowi Blumowi koncesję na prowadzenie apteki publicznej w Jaśle, przy ul. Kościuszki, nabytej od spadkobierców śp. Alfreda Weissa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{18392/IX/1}{6842}$ ex 1921. Kraków, dn. 31 grudnia 1921.

Mag. farm. Wolf Margulies.
Prośba o koncesję aptekarską w Krakowie.

Obwieszczenie:

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. Dz. U. P. Nr. 5 ex 1907 r. Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Wolf Margulies, dzierżawca apteki Z. Łapińskiego spadkobierców w Krakowie przy ul. Krowoderskiej Nr. 74, wniósł dnia 22 grudnia 1921 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie na jednym z niżej wymienionych stanowisk:

1) w dzielnicy VI. przy ul. Kopernika L. or. 2 do 18 t. j. do wylotu ul. Radziwiłłowskiej po stronie lewej, po stronie prawej zaś do mostu kolejowego, t. j. do ul. Blich;

2) w dzielnicy III. przy ul. Zwierzynieckiej od Nr. 5—25 po stronie lewej, zaś od 4—22 włącznie po stronie prawej;

3) w dzielnicy I. przy ulicy Szpitalnej od Nr. 16—40 i od Nr. 17—21 włącznie;

4) w dzielnicy III. przy pl. Groble, w całej jego rozciągłości;

5) w dzielnicy IV. przy ulicy Studenckiej ze strony lewej i prawej do wylotu ul. Loretańskiej;

6) w dzielnicy Prądnik czerwony od dawnej akcyzy w górę w całej rozciągłości;

7) w dzielnicy IV. przy ulicy Dolnych Młynów w całej rozciągłości;

8) w dzielnicy VIII. przy placu Wolnica;

9) w dzielnicy XXII. (Kraków - Podgórze) przy ul. Lwowskiej od Nr. 2—50 po stronie prawej, po lewej zaś do Nr. 32.

Województwo wzywa zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez utworzenie apteki na jednym z powyższych stanowisk, aby w czterech tygodniach, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Magistratu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

Nr. Ad. $\frac{28183}{913}$ ex 1921. Warszawa, 29 listop. 1921.

Badanie lekarskie kandydatów do służby państwowej.

Do Pana Wojewody Krakowskiego
(Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia)
w Krakowie.

Na sprawozdanie z dnia 21 września 1921 r. L. $\frac{751/21}{IX\ 4215}$ Ministerstwo Zdrowia Publicznego zawiadamia, że do chwili przyjęcia kandydata na służbę państwową jest on stroną zainteresowaną, wobec czego nie podpada pod opiekę Państwa w kierunku bezpłatnego badania stanu zdrowia jego przez lekarza urzędowego.

Kierownik Ministerstwa:
Podpis.

L. $\frac{14110/IX}{6315}$ ex 1921. Kraków, dn. 15 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego, i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa, Panu Prezesowi Sądu apelacyjnego w Krakowie, Prezydjum Izby Skarbowej w Krakowie, (Zakład Helclów), Dyrekcji Policji w Krakowie, ul. Krupnicza, Dyrekcji Poczt i telegrafów w Krakowie, Okręgowej Komendzie Policji Państwowej w Krakowie, ul. Siemiradzkiego, Dyrekcji robót publicznych w Krakowie, Krzysztofory, przesyłam do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{17241/21}{8752}$ ex 1921. Kraków, dn. 23 grudnia 1921.

W sprawie leczenia członków rodzin fukcjonarjuszów państw.

Do
wszystkich Starostw w obrębie Województwa Krakowskiego.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 9 grudnia 1921 r. Nr. $\frac{II\ 34495/21}{3096}$ zawia-

damiam, że leczenie członków rodziny funkcjonarjuszów policji państwowej, poczt i telegrafów, robót publicznych i żeglugi państwowej w szpitalu dozwolone jest we wszystkich przypadkach, w których leczenie domowe spowodowałoby wyższe koszta.

W razie, gdy poród musiał odbyć się w domu rodzącej, a przebieg porodu uczynił koniecznym zabieg lekarski, należy zamiast kosztów leczenia domowego, wypłacić kwotę, odpowiadającą kosztom 10-dniowego pobytu w szpitalu w III klasie. Rodząca, umieszczona w klasie II, dopłaca sama różnicę między stawką II a III klasy.

Co do podwód, w razie, gdy przełożona władza danego funkcjonarjusza rozporządza niemi, winien on zwrócić się do tej władzy o udzielenie podwody; inaczej podwody opłaca Ministerstwo Zdrowia Publicznego. Celem uniknięcia wysokich cen, należałoby porozumieć się naprzód z właścicielami podwód.

Prześwietlenie roentgenowskie dopuszczalne jest tylko w przypadkach bezwzględnie koniecznych, za uprzedniem zezwoleniem Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia. O czem zechce Starostwo zawiadomić wszystkich lekarzy umówionych do leczenia wymienionych funkcjonarjuszów.

Za Wojewodę:
Dr. Momidłowski w. r.

L. $\frac{17240/IX}{6751}$ ex 1921. Kraków, dn. 24 grudnia 1921.

Pharmakopoea seconomica.

Do

wszystkich Starostw w obrębie Województwa Krakowskiego i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

W celu uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania lekarstw ustanowiło Ministerstwo Zdrowia Publicznego rozporządzeniem z dn. 3 kwietnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 194, szereg leków, które apteki obowiązane są wydawać po znacznie zniżonych cenach.

Wobec stałego podnoszenia się cen za środki lecznicze i zwiększania się kosztów przygotowania lekarstw, Ministerstwo zmuszone było ponownie podwyższyć ceny za te lekarstwa rozporządzeniem z dnia 2 grudnia 1921 r. Dz. U. Rz P. Nr. 94, poz. 698. W rozporządzeniu tem zostały podane tylko numera recept, ogłoszonych w pierwotnem rozporządzeniu (Dz. U. Rz. P. Nr. 33 z 1920 r.), oraz nowa ich cena.

Reskryptem z 31 listopada 1921 r. Nr. $\frac{F\ 32434/21}{1824}$ poleca Ministerstwo Zdrowia zwrócić uwagę lekarzy praktykujących na przysługujące im prawa zapisywania ubogiej ludności lekarstw po cenach powołanem rozporządzeniem ustanowionych, oraz uprzedzić apteki o obowiązku wydawania tych lekarstw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego zaleca również zawiadomić o tem ogół ludności bądź to za pośrednictwem miejscowej prasy, bądź to innemi dostępnemi środkami, jak np. w drodze zawiadamiania instytucji społecznych, dobroczynnych, humanitarnych i t. p.

Za Wojewodę:
Dr. Momidłowski w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

Warszawa, dn. 30 listopada 1921 r.

Nr. H. $\frac{34672}{3122}$/21 Okólnik.

Do

PP. Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) do Okręgowego Urzędu Zdrowia w Warszawie, Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do spraw walki z epidemjami, do Redakcji Biutetynu.

Instrukcja
o pobieraniu prób wody do badania.

Sposób pobierania prób wody z jakiegokolwiek zbiornika w celu zbadania jej, wpływa w dużej mierze na wynik badań, będących w znacznym stopniu zależnym zarówno od tego: w jakiem miejscu, w jakiem czasie, w jakiem naczyniu, w jakiej ilości próba jest pobrana, jak i od tego, ile czasu upływa od chwili pobrania próby do chwili rozpoczęcia badań.

Przy pobieraniu prób wody winien być sporządzany protokół, dołączony do próby, zawierający następujące dane:

a) miejscowość i dane o miejscu, z którego próba pobrana,
b) temperatura powietrza i wody w chwili pobrania próby,
c) czas pobrania próby,
d) rodzaj zbiornika, z którego próba jest pobrana,
e) miejscowe urządzenia techniczne,
f) przyczyna, dla której woda winna być zbadana.

Pobieranie prób wody winno się odbywać według wskazówek następujących:

1) Pobieranie prób wody ze studzien i z kranów wodociągowych.

Woda ze studzien z pompami i z kranów wodociągowych winna być brana do badania po uprzedniem odpompowaniu, ewentualnie zlewaniu wody w ciągu kilku minut. Ze studzien bez pomp woda winna być czerpana przyrządem specjalnym w braku jego wiadrem czysto wymytem i opłukanem dokładnie wodą pobieraną.

2) Pobieranie prób wody z odkrytych zbiorników (rzeki, stawy i t. d.)

Badanie wód tych ma po części na celu stwierdzenie, jaki wpływ na skład wody w rzekach, stawach i t. d. wywiera zamieszkana osada lub Zakłady fabryczno-przemysłowe. Z wód tych winny być pobrane cztery próby, mianowicie:

I-sza próba: pobrana z odpływowych (ścieków) powyżej miejsca wpadania ich do rzeki.
II-a próba: pobrana z wody rzecznej w odległości 100—300 mtr. powyżej miejsca wpadania ścieków.
III „ pobrana w odległości $^1/_4$ — $^1/_2$ klm. poniżej miejsca ścieków t. j. w miejscu, w którym ścieki i woda tworzą jednolitą mieszaninę.
IV „ pobrana poniżej miejsca wpadania ścieków w odległości 5—10 klm. od miejsca pobrania próby III-ej.

Próby II, III, IV pobierać należy z głębokości 20—30 ctm. od powierzchni wody.

Ze zbiornika z wodą stojącą winny być pobrane dwie próby: jedna z ujścia ścieków, druga zaś w tem miejscu, w którem woda i ścieki tworzą jednolitą mniej więcej mieszaninę.

3) Pobieranie prób z wód odpływowych (ścieków.)

Przy pobieraniu próby z wód odpływowych należy stwierdzić czy skład ścieków w ciągu dnia jest stały — w tym wypadku pobiera się jedną próbę, czy też zmienny, wówczas należy pobrać w ciągu dnia kilka prób i połączyć je razem.

4) Naczynia do pobierania prób wody.

Dla dokonania całkowitego badania wody pobrać próbę w ilości 2—3 litrów, dla badania skróconego 1 litr. Próby winny być nalewane w butelki całkowicie czyste i wypłukane kilkakrotnie wodą pobieraną, opatrzone korkami doszlifowanemi, w braku ich — korkami nieużywanemi, wygotowanemi w czystej wodzie.

Dla badań bakterjologicznych należy pobierać próby w naczynia bezwzględnie wyjałowione, w ilości $^1/_4$—$^1/_2$ litra, z zachowaniem odpowiednich ostrożności w celu uniknięcia zakażenia wody i przesyłać jaknajspieszniej do Zakładu badawczego.

5) Opakowanie i przesyłanie prób do badania.

Po napełnieniu wodą należy butelki zakorkować, szyjki ich owinąć papierem woskowym lub płótnem i zapieczętować. Do butelki winien być dołączony protokół z pobrania danej próby. Próby winny być bezzwłocznie przesłane do Zakładu badawczego (najwyżej w ciągu 2—3 dni.

Kierownik Ministerstwa:
Chodźko w. r.

Odpis.

Kwestjonarjusz dla studzien.

1) Miejscowość, powiat, gmina.
2) Studnia publiczna czy prywatna.
3) Położenie studni (podwórko, plac)
4) Typ studni (wiercona, kopana, rurowa).
5) Materjał otworów studzianych (obudowa).
6) Czy cembrowina jest trwałą i szczelną.
7) Sposób czerpania wody (stała pompa, stałe wiadro, przynoszone wiadro)
8) Czy studnia jest w górnej części osłonięta.
9) Głębokość od powierzchni ziemi do dna studni.
10) Odległość od powierzchni ziemi do zwierciadła wody, lub wysokość słupa wody.
11) Średnica, lub wymiar cembrowiny (wewnątrz, t. j. w świetle).
12) Wysokość cembrowiny nad powierzchnią ziemi.
13) Czy obrukowana i zaopatrzona w odpływy.
14) Czy spadek powierzchni ziemi jest od czy do studni.
15) Możebność przesiąkania wód powierzchowych.
16) Czy jest przy studni poidło dla zwierząt i w jakiej odległości.
17) Odległość od zabudowań, dołów kloacznych, ustępów, stajen i t. p.
18) Czy dostateczna wydajność studni i czy nie wysycha latem w czasie posuchy.
19) Jakość wody ze słów mieszkańców.
20) Ile przypuszczalnie mieszkańców korzysta z danej studni.
21) Na jaką ilość mieszkańców przypada jedna studnia publiczna lub prywatna.
22) Czy odbywa się szlamowanie studni i jak często.
23) Czy nie było zachorowań w okręgu studni na choroby zakaźne (tyfus, cholerę, czerwonkę).
24) Czy woda była poddawana badaniu (rezultat badania).
25) Powód badania wody.
26) Kiedy i przez kogo wzięta próba wody.
27) Kiedy odbywały się oględziny studni i przez kogo.

L. $\frac{\text{IX 16693}}{\text{6652}}$ ex 1921. Kraków, dn. 27 grudnia 1921.

Wszystkim Starostwom Województwa Krakowskiego i Magistratowi miasta Krakowa

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

Warszawa, dn. 8 grudnia 1921.

Ad. $\frac{33236/21.}{1198.}$ Okólnik.

Nadzór nad technikami dentystycznymi.

PP. Wojewodom (Wojewódzkim Urzędom Zdrowia).

W posiadaniu wiadomości, że wszyscy prawie technicy dentystyczni zajmują się leczeniem, plombowaniem i usuwaniem zębów, a nawet dokonywują poważnych operacyj chirurgicznych (leczenie jamy Highmor'a) polecam rozciągnąć ścisły nadzór nad ich pracowniami i zabronić im wykonywania niedozwo-

lonych rękoczynów. Równocześnie przypominam, iż uprawnienie techników dentystycznych do wykonywania zabiegów technicznych określone jest przez rozporządzenie b. austrjackiego Ministerstwa Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1892 r. (Dz. p. p. I. 55), tyczące się zaliczenia przemysłu techników dentystycznych do rodzajów przemysłu wymagających konsensu.

§ 2-gi powyższego rozporządzenia określa w sposób następujący czynności techników-dentystycznych: „Technik dentystyczny ma prawo zdejmować odciski i przystosować samodzielnie zęby uzupełniające w gębie ludzkiej całkiem zdrowej. Atoli jest mu wzbronione wykonywanie jakichkolwiek czynności w gębie człowieka nie całkiem zdrowej, lub gdy nawet gęba jest całkiem zdrowa, czynienie w niej jakichkolwiek naruszeń, zmieniających stan jej otworów (jak n. p. odłamywanie końców zębów i korzeni, piłowanie, czyszczenie i konserwowanie zębów, usuwanie szkodliwych korzeni i t. p.“).

Wobec tego technikom dentystycznym są zbędne wszystkie instrumenty do plombowania, wszelkie leki i kleszcze do rwania zębów.

W końcu Ministerstwo Zdrowia Publicznego zauważa, że zdarzają się wypadki, iż prowadzący gabinety dentystyczne doktorzy wszech nauk lekarskich wyręczają się nieuprawnionymi do tego technikami dentystycznymi, którzy w ich zastępstwie prowadzą gabinety i wykonywują wszelkie zabiegi dentystyczne. Tego rodzaju postępowanie jest bezprawiem i w razie jego wykrycia należy bezzwłocznie wezwać interesowanego lekarza do wyręczania się osobą do tego uprawnioną. W razie zaś, gdyby upomnienie pozostało bez skutku gabinet należy zamknąć.

Kierownik Ministerstwa: *Chodźko* w. r.

L. $\frac{16698/IX}{6657.}$ ex 1921. Kraków, dn. 29 grudnia 1921.

Wszystkim starostwom w obrębie Województwa Krakowskiego i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę: *Dr. Momidłowski* w. r.

XI. Oddział aprowizacyjny.

L. $\frac{16.408/XI}{4405.}$ ex 1921. Kraków, dn. 14 grudnia 1921.

W sprawie Wojewódzkiej
Komisji badania cen.

Do
wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego i Okręgowego Urzędu walki z lichwą i spekulacją w Krakowie.

Wojewódzka Komisja dla badania cen i zysków postanowiła na posiedzeniu dn. 10 grudnia 1921 r., aby uchwały i cenniki ustalone przez Komisje powiatowe (miejską) nie były ogłaszane przed zatwierdzeniem ich przez Komisję wojewódzką.

Do postanowienia tego zechcą się aż do dalszego zarządzenia zastosować wszystkie Komisje powiatowe (miejska).

Komisja wojewódzka uchwaliła zbierać się częściej niż raz na miesiąc, możliwie nawet co tydzień, aby módz uchwały i cenniki Komisji powiatowych należycie zrewidować i w tym celu poleca się, aby cenniki uchwały powziętej na posiedzeniach Komisyj powiatowych (miejskiej) były przedkładane bezzwłocznie możliwie następnego dnia po odbytem posiedzeniu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Rewizja cenników. *Odpis.*

Wojewódzka Komisja dla badania cen i zysków przeprowadziła rewizję cenników nadesłanych przez Komisje powiatowe i miejską.

Rewizji poddano przedewszystkiem ceny zboża, przetworów zbożowych, pieczywa, mięsa i mleka.

Na ogół pozostawiono ceny oznaczone przez Komisje lokalne na razie bez zmian i uznano je za obowiązujące. Tylko dla powiatów, które wykazały nadmiernie wysokie ceny tych artykułów, ustalono następujące granice maksymalne:

100 kg. żyta	8.500	Mk.
100 „ pszenicy	13.000	„
100 „ jęczmienia	8.000	„
100 „ owsa	9.000	„
jeden kg. mąki żytniej razowej	105	„
„ „ „ żytniej pytlowanej 70%	140	„
„ „ „ pszennej (nulki)	250	„
„ „ „ pszennej chlebowej	140	„
chleb żytni pytlowany	130	„
chleb pszenny	150	„
grysik pszenny	300	„
kasza tatarczana cała	260	„
kasza tatarczana łamana	250	„
kasza jęczmienna (siekanka)	150	„
pęcak	140	„
ziemniaki	40	„
groch okrągły	140	„
fasola cukrowa (jasiek)	150	„
fasola drobna (biała)	130	„
fasola kolorowa	120	„

Komisje urzędujące w tych powiatach nie mogą przy ustaleniu cen za te artykuły przekraczać powyższych granic.

Ustaloną przez Komisję miejską w Krakowie cenę mięsa (wołowego) na 230 Mk. za jeden kilogram zatwierdziła Komisja wojewódzka na razie z tem, że cena ta odnosi się do mięsa pierwszorzędnej jakości z dokładką najwyżej 25% sprzedawanego w jatkach. Cena tego samego mięsa sprzedawanego na placach publicznych ma być stosunkowo niższa.

L. $\frac{19105}{4475}$ Kraków, dn. 23 grudnia 1921.

Do
wszystkich Starostw Województwa krakowskiego i Okręg. Urzędu walki z lichwą i spekulacją w Krakowie.

Udziela się do wiadomości i ścisłego skorygowania tamtejszego, uchwalonego przez Komisję powiatową (miejską) cennika, o ile idzie o artykuły, których ceny zostały przez tamtejszą Komisję oznaczone powyżej miary uchwalonej przez wojewódzką Komisję.

Zaznacza się z naciskiem, że wyszczególnione ceny nie mogą być bezwarunkowo podstawą do tendencji zwyżkowej w cenach tych artykułów w tych powiatach, gdzie Komisje powiatowe oznaczyły ceny niższe.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. O. — 20 Okólnik Nr. 3.

Warszawa, dn. 5 stycznia 1922 r.

W sprawie sprostowania rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 grudnia 1921 r. Dz. Ust. Nr. 104, poz. 753.

Do wszystkich PP. Wojewodów.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. Dz. Ust. Nr. 88, poz. 650, zostały przekazane władzom administracyjnym I instancji pewne uprawnienia Urzędu Walki z Lichwą. Powyższe rozporządzenie Rady Ministrów miało moc obowiązującą do dnia 31 grudnia 1921 r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę PP. z poleceniem powiadomienia o tem bezzwłocznie podległych mu władz administracyjnych I instancji, że moc obowiązująca powyższego rozporządzenia Rady Ministrów została przedłużona do dnia 1 lipca 1922 r. Odnośny przepis zawarty jest w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. Nr. 104, poz. 753 „w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1921/22 r.“

Minister:
JC. *St. Downarowicz* w. r.

L. 3024/107/XI Kraków, dn. 15 stycznia 1922.

Wszystkim Panom Starostom i Panu Prezydentowi m. Krakowa

udzielam do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł starostę Kazimierza Podobińskiego z Krakowa do Bochni i poruczył mu kierownictwo Starostwa w Bochni.

Minister Pracy i Opieki Społecznej zamianował radcę Namiestnictwa Dra Henryka Stubenvolla Naczelnikiem Wydziału Pracy i Opieki Społecznej w Województwie krakowskiem.

Wojewoda krakowski zamianował komisarza powiatowego Jana Banasia sekretarzem Namiestnictwa, koncypistów Namiestnictwa Jerzego Marca i Dr. Władysława Wnęka, komisarzami powiatowymi, a praktykantów konceptowych Tadeusza Bursztyna, Dr. Stanisława Rzepę, Dr. Jana Białego, Józefa Hylę i Błażeja Hanuszka koncypistami Namiestnictwa;

nadał lekarzowi powiatowemu Dr. Wincentemu Kuźniarowi VIII stopień służbowy, oraz zamianował lekarza okr. Dr. Stanisława Zaranka lekarzem powiatowym w VIII stopniu służbowym i przydzielił go do służby w Starostwie w Nowym Sączu;

dopuścił Tadeusza Mehoffera do służby przygotowawczej administracyjno-politycznej w Województwie krakowskiem;

przeniósł komisarza powiatowego Dr. Marjana Riessa z Nowego Sącza do Krakowa i przydzielił go do służby w Wydziale prezydjalnym Województwa Krakowskiego.

OGŁOSZENIA.

Opieka nad zabytkami.

W związku z ogłoszonym w Nr. 2 „Dziennika Urzędowego“ na str. 10—12 dekretem o opiece nad zabytkami sztuki i kultury — podaje się do wiadomości, ze Ministerstwo Sztuki i Kultury wydało broszurę p. t. „Opieka nad zabytkami i ich konserwacja“ (Warszawa 1921 8-o, 56 stron tekstu i 30 całostronnicowych ilustracyj).

W książeczce tej streszczono i ustalono zasady, jakiemi kierować się należy przy opiece nad zabytkami i ich konserwacji oraz wyjaśniono zagadnienia techniczne przy konserwacji zabytków sztuki i kultury się nasuwające. Broszurę tę poleca się szczególnej uwadze Oddziałom technicznym Starostw, Biurom Odbudowy i pp. architektom.

Zamawiać ją można w Oddziele Sztuki i Kultury Województwa przy dołączeniu kwoty 150 mk. (w cenę włączone są koszta przesyłki).